

Универзитет уметности у Београду
Факултет ликовних уметности
Париска 16, Београд

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ
ПРОЈЕКТА И ПИСАНОГ РАДА „Вежбе нежности-
ликовно изражавање савременог љубавног дискурса (слика, цртеж и
инсталација)“, кандидаткиње Саре Милојевић**

На седници Наставно-уметничко-научног већа ФЛУ, одржаној 5. фебруара 2025. године, донета је одлука да Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Вежбе нежности-ликовно изражавање савременог љубавног дискурса (слика, цртеж и инсталација)“ кандидаткиње Саре Милојевић, ради у следећем саставу:

др ум. Биљана Ђурђевић, ред. проф.

др ум. Љиљана Шуњеварић, доцент

др ум. Немања Николић, доцент

др ум. Иван Шулетић, доцент (Архитектонски факултет у Београду), спољни члан

др ум. Лидија Делић, доцент, у својству ментора

Комисија подноси Наставно-уметничко-научном већу Факултета ликовних уметности, следећи извештај:

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА:

Сара Милојевић је рођена 1995. године у Београду. Завршила је Школу за Дизајн у Београду на модулу ликовни техничар 2014. године. Основне академске студије, одсек Сликаство, завршила је 2018. године на Факултету ликовних уметности у Београду у класи професора Радомира Кнежевића, а мастер академске студије завршила је 2019. године на истом одсеку. Од 2020. године је члан Удружења ликовних уметника Србије. Од 2021. је у ОО УЛУС Младих. Почасни је члан удружења за културну размену Србије и Италије „Amici de Futuro“. У статусу самосталног уметника је од 2020. Године. До сада је свој рад приказала на пет самосталних и преко 40 колективних изложби у земљи и иностранству. Учествовала је на више пројеката као и на неколико ликовних колонија. Добитница је награда за цртеж Меморијалне галерије „Душан Старчевић“ и награде за мозаик малог формата „Борислав Боро Њежић“. Стипендиста је Фонда за младе таленте „Доситеја“. Од 2021. члан је ауторског тима неформалне групе „Говорници у боји.“

Самосталне изложбе

- 2024. „Прича која се већ догодила: Фрагменти љубави“, Галерија Круг, Петровац;
- 2024. „Омиљени предмети“, кафе-галерија Медуза, Београд;
- 2023. „Меко од снова“, Галерија Штаб, Београд;
- 2022. „Корен Кора“, Галерија 73, Београд;
- 2019. „Пејзажи, не места“, Галерија СКЦ Обреновац, Обреновац;

Излагачке активности

- 2024. Изложба секције проширених медија УЛУС-а „Изгубљени у претраживању“, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2024. Изложба на отвореном „Живот у Блоку“, МЗ Сава, Београд;
- 2024. Годишња изложба сликарске секције УЛУС-а „Организам“, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2024. Уметничка резиденција у оквиру фестивала Javogwood, Бјелашница, Босна и Херцеговина;
- 2024. Продајна изложба УЛУС-а, Галерија УЛУС, Београд; 2024. Београдски фестивал мозаика, Кућа Легата, Београд;
- 2024. (90.) Пролећна изложба УЛУС-а, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2024. Изложба мозаика „Пунолетство древне технике“, Галерија РТС-а, Београд;
- 2023. Новогодишња изложба чланова УЛУС-а, Галерија УЛУС, Београд;
- 2023. Бијенале младих *Зовем се сасвим обично*, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2023. Групна изложба *ART DRAGSTOR*, Галерија Штаб, Београд;
- 2023. Израда мурала посвећеном лику и делу Вере Црвенчанин Куленовић у оквиру пројекта *Изузетне жене Србије* у организацији КЦ Града и Холандске амбасаде, Нови Сад;
- 2023. Летњи салон Галерије ШТАБ, Београд
- 2023. Изложба *The Road We Walk*, Галерија АРТ 55, Ниш.
- 2023. Пројекат *Говорника у боји „Шта радиш? Кречим ружне речи.“*, интервенције у јавном простору на територији општине Обреновац;
- 2023. Пролећна изложба УЛУС-а *Крај капитализма*, тачка довидјења, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2022. Новогодишња изложба УЛУС-а „Сви излажу“, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2022. Пројекат „Оне живе“ изложба и израда мурала у партнерству са Фондацијом за младе Обреновца, Галерија СКЦ Обреновац, Обреновац;
- 2022. Јесења изложба УЛУС-а *Антуријум*, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2022. Тријенале проширених медија „Необјављени материјали“, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2022. „Све наше Награде“, Галерија УЛУС-а, Београд;
- 2022. Пролећна изложба „Уметност и друштво“, УЛУС, УП Цвијета Зузорић, Београд;
- 2021. Израда мурала у сарадњи Пољске амбасаде и ФЛУ-а посвећен лику и делу Фридриха Шопена, Музичка школа Мокрањац, Београд
- 2021. Изложба пројекта *Говорници у боји*, СКЦ Обреновац, Обреновац;
- 2021. Колективна изложба *Ликовне колоније Обреновац*, СКЦ Обреновац;
- 2021. Мозаик малог формата XVI, Мала галерија УЛУПУДС-а, Београд;

2021. Отворено бијенале Пулског цртежа 2021., Галерија HDLUI, Пула, Хрватска; 2021. Изложба мозаика "Љепота предања", Фелих Ромулијана;

2021. Обреновачка ликовна колонија 2021. Арборетум, Обреновац;

2021. 10. Мозаичарска колонија Младен Србиновић, Беле воде;

2021. Бијенале Младих 2021. *Заједнички језик*, УП Цвијета Зузорић, Београд

2021. Перформанс "У потрази за Цвијетом" у оквиру Пролећне изложбе УЛУС-а "Невидљиви портрет", УП Цвијета Зузорић, Београд;

2021. Традиционална колективна изложба младих уметника Погледи 2021, Галерија 73, Београд

2021. Колективна изложба сликарске секције УЛУС-а "Поглед у неочекивано", УП Цвијета Зузорић, Београд;

2020. Колективна изложба Минијатура V, Мала галерија УЛУПУДС-а, Београд; 2020. Колективна изложба "Магновење", Галерија ДивАрт, Београд;

2020. Бијенале мозаика "Љепота предања", Галерија СКЦ Нови Београд, Београд;

2020. Изложба мозаика малог формата XV, Мала галерија УЛУПУДС-а, Београд;

2020. Групна изложба Нових чланова УЛУС-а 2020., Павиљон "Цвијета Зузорић", Београд;

2019. Групна изложба "Ехро Triology: Episode II: Identity", КЦ Магацин у Краљевића Марка, Београд;

2019. Изложба слика и скулптура за слепе и слабовиде "Додир уметности", Галерија СКЦ Обреновац, Обреновац;

2019. Групна изложба XX Крајишњика, Музеј Железнице, Београд;

2019. Групна изложба "Ехро Triology: Episode III: Space", КЦ Магацин у Краљевића Марка, Београд;

2019. III Међународно бијенале мозаика AIMC PAS 2019. у оквиру Равенна Мосаицо Фестивал, Галерија Michele Tosi – Академија ликовних уметности у Равени, Италија;

2019. Групна изложба "Ехро Triology: Episode I: Time", КЦ Магацин у Краљевића Марка, Београд;

2019. Изложба мозаика студената ФЛУ-а, Галерија ФЛУ, Београд;

2019. Групна изложба учесника Ликовне колоније, Галерија СКЦ Обреновац, Обреновац

2019. Мозаик малог формата XIV, Мала галерија УЛУПУДС-а, Београд;

2019. XIII Међународна изложба "Град музеј железнице Лапово", Велика галерија КТЦ-а "Стефан Немања", Лапово;

2019. Ликовна колонија у Арборетуму, у организацији СКЦ Обреновац, Обреновац;

2019. Групна изложба цртежа под називом Моментум, Галерија Факултета ликовних уметности, Београд;

2019. Међународна групна изложба "Камен у архитектури и уметности", Галерија РТС-а, Београд;

2019. Израда мозаика на тему Птица у оквиру пројекта "Направимо мозаике", Лазаревац;

2019. Групна изложба "Апстракт арт" у организацији Креативне фабрике, кафе-галерија Тулуз Лотрек, Београд;

2019. Годишња изложба студената Факултета ликовних уметности, Мила Милуновића 1, Београд;

2019. 48. изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности, Галерија Дома омладине, Београд;

2019. Традиционална изложба уметника млађе генерације под називом „Погледи 2019“ , Галерија 73, Београд;

2019. Изложба скулптура и мозаика „Камена Колонија“ која се одржала као пратећи програм 11. међународног сајма камена и пратеће индустрије „Stone Expo Србија“ и 45. међународног сајма грађевинарства SEEBEE, Београдски сајам, Београд;

2019. Међународна изложба мозаика Балкански мостови II, Балабанова кућа, Пловдив, Бугарска;

2018. Београдски фестивал мозаика II „ О једно и мноштву“, Кућа Легата, Београд;

2018. Изложба Мозаик малог формата XII , Мала галерија УЛУПУДС-а, Београд;

2018. Традиционална изложба уметника млађе генерације под називом „Погледи 2018“, Галерија 73, Београд;

2018. VII бијенале мозаика „Магија мозаика“, Галерија СКЦ Нови Београд;

2017. 46. изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности, Галерија Дома омладине, Београд;

2017. Колективна изложба студента ФЛУ и ФПУ у оквиру ФЕСТИВАЛА, СКЦ, Београд;

2016. Изложба под називом „Зупчаник“, Матица исељеника Србије, Београд;

2016. Групна изложба под називом „Кругови“, Библиотека Влада Аксентијевић, Обреновац;

2016. 45. изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности, Галерија Дома омладине, Београд;

2016. Изложба Ђура Јакшић, инспирација студентима Факултета ликовних уметности, Галерија излози, Београд;

2015. Групна изложба под називом „Лица“, Ранчићева кућа, Гроцка;

2013. Израда мозаика на тему Миланског едикта који је постављен на згради културног центра у Монци у организацији удружења за културне размене Amici de Futuro, Монца, Италија;

АНАЛИЗА УМЕТНИЧКОГ ДОКТОРСКОГ ПРОЈЕКТА

Докторски уметнички пројекат „Вежбе нежности-ликовно изражавање савременог љубавног дискурса“ представља методичну анализу појма љубави у данашњем тренутку и значења која овај концепт носи са собом. Кандидаткиња Сара Милојевић развија анализу путем медија слике, цртежа, инсталације и видео рада. Кандидаткиња је такође детаљно и посвећено истражила различите аспекте уметничког изражавања, укључујући историјску, теоријску и практичну перспективу студије.

Сам почетак интересовања за теме које кандидаткиња обрађује, а посебно феномен љубави, можемо да вежемо још за њене мастер студије. У том светлу, не изостаје ауторкино коришћење сазнања из других научних дисциплина: филозофије, психологије, социологије, историје уметности, књижевности и антропологије, које су уско повезане са њеним визуелним стваралаштвом, као и ширим интересовањима.

Питања која Сара Милојевић отвара и анализира у свом писаном раду, покрећу на размишљања о нашем данашњем односу наспрам појма нежности. Ауторка сматра да важност љубавног дискурса мора бити наглашенија и присутнија, а никако на маргинама пажње друштва, јер, према њеним речима, тај дискурс данас обухвата и

продире у све аспекте живота појединаца. Рад кандидаткиње Саре Милојевић истовремено тежи демистификацији питања љубави и нежности, док са друге стране задржава очараност, мистичност и упитаност над процесима који обликују наша осећања љубави. У том светлу, управо визуелни језик бива простором у којем се ова амбивалентност најјасније испољава. Такође, кандидаткиња наглашава да слике којима се служи нису само рефлексија осећања већ и алати за истраживање слојевитости људских односа. Додатно наглашавајући да значај избора самог медија лежи у његовим могућностима да изрази оно што друге материје често не могу, као што су нежност посматрану као саосећање и сложеност љубавног искуства.

Докторски уметнички пројекат кандидаткиње Милојевић састоји се од две засебне целине, теоријске и уметничке. Одлично повезане, оне се међусобно допуњају и на најбољи начин сведоче о комплетно утемељеном логичком систему који се налази у основама ауторкине ликовне поетике.

Уметнички рад Саре Милојевић представљен је публици на изложби *Вежбе нежности* у галерији Факултета ликовних уметности, од 29. јануара до 10. фебруара 2025. године, у Београду. У средишту уметничког рада је покушај да се, поетичношћу кроз ликовност, али и логички путем механике саме поставке, као и вишемедијским приступом (употребом цртежа, слике, објекта, текста, видео рада и фотографије), посматрач доведе у позицију пропитивања физичке и концептуалне границе између понуђених претпоставки. Радови представљени у галерији Факултета ликовних уметности су: Путовање, 2024. двоканална видео инсталација; Загрљај, 2025. дигитална графика, штампа на муфлону; Полиптих слика, 2024. акрил на платну; Без назива, 2024. акварел на папиру; Љубавни протест, 2024. објекти - транспаренти: дрво и акрилна боја; Ово морам да запамтим, 2024. акрил на платну; Љубавни поклон, 2025. инсталација: вакуум кесе и предмети; Када моји прсти, 2024. објекат: јастук и вештачка коса, Зуб снова, 2023. теракота и акрилна боја, стакло; Цртеж, 2022. дрвене оловке у боји на папиру; Сцена за двоје (Тарнеру), 2024. акрилни туш на папиру и Загрљај, 2023. акрилни туш на папиру.

Уметнички рад и видео инсталација, допуњена теоријским делом пројекта, покушавају да открију како „дело“ у ликовној уметности није нити само слика, нити само простор, нити само време, нити употребљена техника, нити пуки однос човека са конструисањем и извођењем аудио-визуелно- дигиталног догађаја, већ сложени однос „догађања“ или, тачније, протицања у које су укључени динамични аспекти, процеси, носиоци процеса и вештачки или органски системи реаговања (одзива). Уметнички радови кандидаткиње Саре Милојевић истражују *простор* као интимни амбијент, место где се емоције, сусрети и сећања спајају.

Ауторкина фокусираност на разматрање поменутих уметничких упита огледа се у сваком појединачном изложеном раду. Они су обликовани са великом пажњом и уз вешто коришћење знања и искуства стечених током дугог низа година посвећених уметничким експериментима, анализирању информација из наше реалности и непрекидним дијалогом са богатом баштином историје визуелних уметности. Ликовне радове одликује коришћење интензивне палете боја и реалистичан приступ у приказу фигура. Реалистичан третман је прошивен одређеном семантичком лиричношћу која

долази из света поезије и омогућава тако стварање зачудних сцена и заумних објеката. Радови на тај начин отварају врата експериментисању са свесним и подсвесним искуствима посетилаца. Коначно, ауторка истражује и појам пријатности у свом раду, и тежи ка томе да финално пружи посетиоцима угодан сновици осећај током присуства на изложби.

На цртежима ауторка приказује интимне и искрене тренутке из сопственог живота, док у сликама тежи да осветли емоционалну компоненту догађаја, из неколико фаза које даље, свака на свој начин, уводе нове референце, а у циљу крајњег сагледавања и промишљања савременог љубавног дискурса.

На сликама се ауторка формалистички поиграва и истражује наново секвенце из сопственог живота, понављајући их или увећивајући, а затим их слажући и поново представљајући кроз диптихе, додељује другачија значења и значај од првобитног. Теме ових радова су несигурност, занос и чежња као пратећи сентименти заљубљености. Приказана је континуирана потрагу за интимношћу и љубављу, али и стални осећај чекања и неизвесности који прати ту активност. *Вежбе нежности* су тако постале и критика савременог схватања љубави, уз подсећање на важност љубави као животне праксе, праксе која захтева време, рад и посвећеност.

У овим, као и у ранијим ауторкиним радовима, избор кримсон црвене боје постаје интегрални део наратива. Овим избором боје наглашава се осећај напетости и интеситета. У питању је дубока и јарка нијанса црвене боје, често са љубичастим или плавим тоном, а метафорично, представља симбол дубоких емоција, страсти, живота, снаге али и опасности. Чак и када користи интензивну црвену боју, њени радови, слике, али и видео записи, су врло кохерентни, и у сваком раду је видљиво да кандидаткиња разуме сам стваралачки процес.

Уметнички рад Саре Милојевић је веома присан док инволвира посетиоце на преиспитивање сопствених интимних сукоба са стварношћу, која се увек разликује од наших идеала. Уметница има истанчан осећај за елегантну субверзију, а своје вештине користи једнако добро и када хоће да насмеје гледаоца и када жели да изнесе одређени политички коментар, попут радова и исписа на транспарентима. Такође, иако се занима за „феминистичке“ слике, њен рад се не може довести у директну везу са феминистичким теоријама. Овде присутна женска фигура је метафора за лепо. На крају, њен рад је најплоднији у асоцијативним деловима, на пољу где се преплићу слике природе, женског тела, интензивног и лепог.

Четврто поглавље под називом *Теоријски оквир и референце* постаје важан део истраживања а и закључивања тема за овај докторски уметнички пројекат. У овом поглављу налази се под поглавље *Женски субјективизам* где уметница испитује сопствено тело као примаран субјект ликовног истраживања сматрајући како свако њено размишљање полази управо од тог истог тела. Међутим, можемо приметити да је интересантна ова граница у њеном истраживању, она као да не прихвата ограничења појединачних теоријских оквира, већ третира уметничка дела као филозофске исказе за себе, често их дефинише путем текста али и помоћу других средстава.

Бављење текстом и поезијом заузима врло важно место у Сарином раду. Њена поезија рефлектују интимну интроспекцију и документују оно што је пролазно, али снажно присутно у меморији. Кратки стихови претварају љубав и патњу у апстрактне сцене које се појављују између емоција и забележених тренутака. Сваку песму доживља као фрагмент који носи јединствени осећај - тешко дефинисан, али који истовремено изражава нешто дубље, нешто што ауторка лично доживљава у одређеном тренутку свог живота.

Даље у раду морамо истакнути бројне примере историјских пракси на које се ослања рад Саре Милојевић ликовно, текстом а и извођачким радом, то су радови уметница: Сузан Лејси (Suzanne Lacy), Агата Олексијак (Agata Oleksiak), Магдалена Абаканович (Magdalena Abakanowicz). Свака од ових ауторки на сопствени начин користи и текстил и технике попут плетења да би створиле дела која коментаришу социјалне, политичке и личне теме.

Инспирацију за цртеже Саре Милојевић и серију радова под називом *Меко од снова*, који садрже елементе и сцене фантастичне и надреалне уметности, можемо директно довести у везу са књигом *Млеко од снова*, ауторке Леоноре Карингтон, написане 1940. године. Реч је о алегоријској књизи која описује мало истражене аспекте живота и смрти, као и теме снова, женских идентитета, али и људских и животињских трансформација. Ово дело такође одражава интересовање списатељке за проналажење начина како да повеже уметност и књижевност са психоанализом.

Милојевић у свом раду отвара теме чулности, афекта, исказивања-комуникације емоција, љубави у најширем смислу, идеју лепог, чулног и телесног задовољства. Иза поступка употребе разноврсних медија унутар једног изложбеног простора се налази стратегија ангажмана перцепције посматрача утиском и дистракцијом, чиме би се њен рад могао довести у директну везу са концептом спектакла, посебно у смислу у којем је спектакл разматрао Ги Дебор. „Свет се, заправо, више не може схватити непосредно, већ преко различитих специјализованих медијација/медија и њима следствених визија. Спектакл је постао оруђе пацификације и деполитизације друштва, константни *опијумски рат*“ тврди Дебор.

Оно што је привлачно код видео рада којим се уметница бави, јесте то што у процесу видео продукције уметница може да све уради сама, од снимања камером до монтаже материјала. Такође, ауторка избегава да ови видео радови директно подражавају стварност тј. да представљају њену верну транскрипцију, већ су то видео записи који претпостављају изравну екстензију њених сликарских процеса. Видео запис има своје посебне квалитете, своје несавршености, хирове, и управо то уметница користи као садржај ових видео радова. Мотивисана комплексним односом снимања и репродукције слика, њен фокус је усмерен према тајновитом, скривеном, садржају за који верује да сваки запис инхерентно поседује. Горе поменути психоаналитички приступ у теоријском делу, омогућава јој да директније разуме повезаност између личних и универзалних слика жеља или разоткривању нивоа тајновитог. Служећи се језиком из Фројдовога дела „Увод у психоанализу“, можемо тај први ниво тајновитог назвати латентним садржајем, док би други био назван манифестни. Користећи налазе психоанализе у интерпретацији садржаја, она инсистира да се у разумевању језика

слика данас мора веома пажљиво посматрати не само садржај тих слика или оно што се на њима види, него и све што је са њих изузето.

Љубав, као универзална и вишеслојна тема, посматрана је у контексту савремених културних, друштвених и технолошких услова, како постаје хибридно искуство између интимног и јавног, стварног и виртуелног, поетског и материјалног. Савремена култура љубави, иако носи обећање слободе и једнакости, такође захтева преиспитивање дубоко укореваних облика моћи и рањивости. Однос између емоционалног индивидуализма и економских стратегија наставља да обликује љубавне односе, остављајући нас са питањем: да ли је љубав у модерном добу средство ослобођења или нови облик ропства? Како се љубав и жеља приказују кроз визуелни језик? Да ли медији подстичу блискост или наглашавају дистанцу? Како се војеризам и посматрачка перспектива одражавају на перцепцију интимности? Да ли је љубав у савременом добу заиста блиска, или је фрагментарна и посредована репрезентацијама? Ово су основна питања које кандидаткиња Сара Милојевић разматра у свом раду.

Кроз слике различитих формата и коришћењем разноврсних сликарских техника (уље на платну, акварел, цртеж) ауторка покушава да реконструише сродне фрагменте *заљубљеног* говора: од носталгичних сцена из старих филмова, преко модних фотографија, до цитата поезије. Свака компонента постаје засебан симбол романтичне љубавне приче, док истовремено указује на њену пролазност и неухватљивост. Оваква динамика слика омогућава посматрачу да на новом нивоу истражује и реинтерпретира своје емоције и односе, претварајући их у вишезначне интимне наративе.

Уметница у експликацији сопственог видео рада наводи само неке историјске узоре. Интервенције Џени Холцер (Jenny Holzer) преображавају личне изјаве у колективно искуство, интегришући их тако у простор са којим сви могу да се поистовете. Радови Саре Милојевић остају у домену визуелне уметности, али и једна и друга ауторка деле циљ да расветле женски субјективитет и истраже повезаност емоција, текста и простора. Уметнице Сара Лукас (Sarah Lucas) и Трејси Емин (Tracey Emin) такође могу да нам понуде увиде у контексту емоционалне блискости и свакодневнице на коју се кандидаткиња веома ослања у свом истраживању. Радови Нан Голдин (Nan Goldin) и Синди Шерман (Cindy Sherman) представљају две различите, али комплементарне перспективе на тему љубави, интимности и визуелног наратива. Обе уметнице кроз фотографију истражују односе љубави и жеље, док истовремено постављају питања о посматрачкој перспективи, војеризму и емотивној дистанци.

Литература:

Квалитетним одабиром релевантне литературе из различитих области, кандидаткиња Сара Милојевић заснива да њен докторски уметнички пројекат поседује чврсте теоријске основе, а уврштавање изненађујућих референци, како унутар теоријског плану, тако и на плану поетике, отвара различите могућности будућим истраживачима за разноврсне modele читања и стратегије уписа, што њен докторски уметнички пројекат чини вреднијим и сложенијим. Од дела објављених пре пола столећа а која и

данас чине основ разумевања праксе у визуелним уметностима (Жан Бодријар, *Симулакрум и симулација*), преко фундаменталних доприноса Ролана Барта, *Фрагменти љубавног говора* и Ален Бадју *Похвала љубави*, до сасвим нових читања, Мичел, В. Џ. Т. *Шта слике желе?*. У списак литературе увршћени су и радови домаћег песника и филозофа Саше Радојчића *Увод у филозофију уметности* и књига историчарке уметности Јелене Тодоровић, *О огледалима, ружама и ништавилу*, као и пробрани извори са информатичке мреже.

ОЦЕНА О ИСПУЊЕНОСТИ ОБИМА И КВАЛИТЕТА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА У ОДНОСУ НА ПРИЈАВЉЕНУ ТЕМУ

Комисија је констатовала да је докторски уметнички пројекат "Вежбе нежности-ликовно изражавање савременог љубавног дискурса" (изложба слика, цртежа и инсталација), у потпуности одговорио на пријављену тему, како у свом практичном, уметничком, тако и у теоријском делу.

Практични, уметнички део пројекта представља резултат вишегодишњег рада и истраживања на пољу визуелних уметности кроз сликарске и цртачке технике, што је резултирало важним помацама у развоју личног израза. Искуства стечена кроз уметнички рад проверена су и фундирана кроз теоријска разматрања уз ишчитавање релевантних извора из области филозофије, књижевности, социологије, историје и теорије уметности. Као резултат ова два паралелна тока истраживања, практичног и теоријског, настао је квалитетан и аутентичан докторски уметнички пројекат.

ОЦЕНА ОСТВАРЕНОГ РЕЗУЛТАТА

Докторски уметнички пројекат "Вежбе нежности-ликовно изражавање савременог љубавног дискурса" (изложба слика, цртежа и инсталација), на најбољи начин илуструје успешан спој практичног и теоријског рада кандидаткиње. Добра усклађеност обе целине постигнута је истовременим промишљањем, анализом и синтезом, како ликовних елемената и техника у делу уметничког истраживања, тако и на теоријском плану сагледавањем коцептуалних изворишта уметничког рада и историјским примерима претходних пракси. Кандидаткиња је такође успоставила темељну и специфичну методологију која је обухватила непрекидну интеракцију теорије и праксе и захваљујући којој је дошла до одличног резултата. Применом бројних истраживачких метода, као и употребом закључака из историје уметности, филозофије и психологије помогли су Сари Милојевић да створи свој лични и врло убедљив систем за навигацију када је у питању уметничка пракса.

ЗАКЉУЧАК КОМИСИЈЕ

Комисија сматра да је докторски уметнички пројекат „Вежбе нежности-ликовно изражавање савременог љубавног дискурса (слика, цртеж и инсталација)“ кандидаткиње Саре Милојевић подстицајан, изазован и вредан пажње како уметничке тако и шире јавности због тога што сложеност процеса, разноврсним комуникацијским и структурама презентације показује свест о споју различитих медија и њиховом међусобном уодношавању. Због тога овај докторски уметнички пројекат испуњава све критеријуме највишег образовног нивоа у области уметности. На основу укупне оцене докторског уметничког пројекта *Вежбе нежности*, кандидаткиње Саре Милојевић, Комисија предлаже Наставно- уметничко- научном већу Факултета ликовних уметности у Београду да прихвати извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта.

Чланови Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта:

1. Др ум. Лидија Делић, доцент Факултета ликовних уметности, Београд, ментор

2. Др ум. Билјана Ђурђевић, ред. проф. Факултета ликовних уметности, Београд

3. Др ум. Љиљана Шуњеварић, доцент Факултета ликовних уметности, Београд

4. Др ум. Немања Николић, доцент Факултета ликовних уметности, Београд

5. Др ум. Иван Шулетић, доцент Архитектонски факултет у Београду

**ОЦЕНА ИЗВЕШТАЈА
О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА / ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

На основу Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду и налаза у извештају из програма iThenticate којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „Вежбе нежности-ликовно изражавање савременог љубавног дискурса (слика, цртеж и инсталација)”, аутора Саре Милојевић, констатујем да утврђено подударање текста износи 3%. Овај степен подударности последица је цитата, личних имена, *библиографских података о коришћеној литератури, тзв. општих места и података, као и претходно публикованих резултата докторандових истраживања*, што је у складу са чланом 9. Правилника

На основу свега изнетог, а у складу са чланом 8. став 2. Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду, изјављујем да извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

27. 03. 2025. године

Ментор

Лидија Делић

